

ខ្លឹមសារប្រកាសប្រកាស

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ០៥ ន.ស.៩៤

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ

រាជហរិវង្ស ឧកកោសល្យា វិសុទ្ធិពង្ស

អគ្គមហាបរសរក្ស

និងរាជក្រុម បណ្ឌិតមហាភោជនីការ មនោសី មាមបណ្ឌិត

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជា

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើនៅថ្ងៃទី ២៤-០៩-១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១-១១-១៩៩៣
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍ ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅគ្រប់គ្រងជនបរទេសគ្រប់រូប ដែលមកស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណា

ចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២ .-

ស្រូវចាត់ទុកជាជនបរទេស ជនណាដែលគ្មានសញ្ជាតិជាខ្មែរ ដោយគ្មានលិខិតអភ័ន្ត ទោះបីជននោះមាន

សញ្ញាតិ ជំនឿ សាសនា ឬមានដើមកំណើតណាមួយក៏ដោយ ។

មាត្រា ៣ .-

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តចំពោះជនបរទេសគ្រប់រូប លើកលែងតែក្នុងករណីដែលត្រូវអនុវត្តតាមវិធាន នៃច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី ទោះបីជាជននោះបានចូលមកតាំងលំនៅមុនពេល ដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន មានហើយក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤ .-

អនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃប្រវេសន៍ និងការស្នាក់អាស្រ័យនៅប្រទេសកម្ពុជា ជនបរទេសត្រូវចែក ជាបីប្រភេទគឺ ៖

- ១- ជនបរទេសមិនមែនអន្តោប្រវេសន្ត
- ២- ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត
- ៣- ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តជាអ្នកវិនិយោគឯកជន ។

មាត្រា ៥ .-

ការគ្រប់គ្រងជនបរទេសជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ ក្រសួងនេះត្រូវមានស្ថាប័នមួយដើម្បី ទទួលខុសត្រូវ កិច្ចការអន្តោប្រវេសន៍ ។

មាត្រា ៦ .-

ក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវកំណត់អំពីបែបបទនៃការចុះបញ្ជី ការផ្តល់ ការត្រួតពិនិត្យប័ណ្ណស្នាក់នៅ ទិដ្ឋការ ចេញ ទិដ្ឋការចូល លិខិតបើកផ្លូវ និងលិខិតឆ្លងដែន ឬឯកសារដែលមានតម្លៃស្មើគ្នាសំរាប់ជនបរទេស ។

ជំពូកទី ២

ជនបរទេសមិនមែនអន្តោប្រវេសន្ត

មាត្រា ៧ .-

ជនបរទេសមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តគឺ ៖
១- ភ្នាក់ងារដែលបំបើកនៅស្ថានទូតបរទេស ឬស្ថានកុងស៊ុលបរទេស ឬស្ថានតំណាងបេសកកម្ម បរទេស អ្នកជំនាញការអន្តរជាតិនិងជនផ្សេងៗទៀតដែលចូលមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតាមការស្នើសុំ ឬតាមកិច្ច ព្រមព្រៀងជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយរាប់ទាំងក្រុមគ្រួសារ និងបុគ្គលិករបស់គេក្នុងរយៈពេលដែលគេ ស្នាក់អាស្រ័យនៅ ។

២-ទាហាន មន្ត្រី អ្នករដ្ឋការ និយោជិត និងភ្នាក់ងារបរទេស និងរៀន ព្រមទាំងគ្រួសារដែលចូលមក ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមានការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

៣-អ្នកធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ ជាអ្នករង់ចាំមធ្យោបាយធ្វើដំណើរមុនពេលចេញដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ ទីដៅចុងក្រោយរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងករណីនេះ ការស្នាក់អាស្រ័យនៅមិនត្រូវលើសពីមួយសប្តាហ៍ លើកលែងតែក្នុង ករណីប្រធានអង្គ ។

៤-អ្នកទេសចរដែលមានសំបុត្រត្រឡប់ទៅវិញ ហើយរយៈពេលស្នាក់អាស្រ័យត្រូវកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យ ។

៥-អ្នកតំណាងពាណិជ្ជកម្ម ធនាគារ អ្នកប្រកបមុខរបរផ្សេងៗទៀត ដែលចូលមកព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ក្នុងគោលបំណងបង្កើតទំនាក់ទំនងសិក្សាស្រាវជ្រាវខាងលើ ។ ក្នុងករណីនេះ ការស្នាក់អាស្រ័យមិនអាចលើសពី ៣ ខែ ។ ក្នុងករណីមានហេតុផលចាំបាច់ការស្នាក់អាស្រ័យនៅនេះ អាចបន្តទៀតបានរយៈពេល ៣ ខែ ជាអតិបរមា តាមការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

៦-ជនបរទេសរស់នៅតាមព្រំប្រទល់ជាប់នឹងខេត្តនានានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានទទួល ការអនុញ្ញាតអោយឆ្លងកាត់ព្រំប្រទល់ច្រើនដង ឬ មួយដងមួយកាល ។ លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗក្នុងការអនុវត្តចំណុចទី ៦ មាត្រា ៧ នៃច្បាប់ នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

៧-អ្នកធ្វើដំណើរ កងនាវិក និងយានិក ដែលមកសំចតយកស្បៀងនៅតាមកំពង់ផែសមុទ្រ និងតាម ព្រំធានយន្តហោះ ។

៨-ជនបរទេសដែលមកធ្វើការនេសាទនៅតាមឆ្នេរសមុទ្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមាន ការអនុញ្ញាតពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨

ជនបរទេសមិនមែនអន្តរប្រវេសន៍អាចស្នាក់អាស្រ័យនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបាន :

១-ត្រូវមានការអនុញ្ញាតចូលជាមុនពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា តាមរយៈអាជ្ញាធរទូត ឬក្នុងស៊ុលនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬតាមរយៈអាជ្ញាធរបរទេសណាមួយដែលតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍ នៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជានៅក្រៅប្រទេស ។ ចំពោះអ្នកដំណើរឆ្លងកាត់ កងនាវិក យានិក ការអនុញ្ញាតនេះនឹងត្រូវផ្តល់ដោយអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅពេលដែលគេចេញពីនាវា ឬព្រលានយន្តហោះ ។

២- ត្រូវនាំមកជាមួយនូវលិខិតឆ្លងដែនរបស់ខ្លួន ឬឯកសារណាមួយដែលមានតម្លៃស្មើ ដែលមានចុះទិដ្ឋាការចូលដោយអាជ្ញាធរ ដូចមានកំណត់នៅវាក្យខ័ណ្ឌទីមួយខាងលើ ។

៣- ត្រូវបង់ថ្លៃទិដ្ឋាការ អាករព្រលានយន្តហោះឬកំពង់ផែ ។ លើក្នុងខ័ណ្ឌនៃការបង់ថ្លៃនិងអាករនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៩ .-

ជនបរទេសមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តណាដែលមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែក្នុងករណីដែលមានការអនុញ្ញាតផ្សេងពីនេះរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ក្នុងករណីប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចហាមឃាត់មិនអោយចូលបានទោះបីជនបរទេសមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តនោះបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ហើយក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ៣

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត

មាត្រា ១០ .-

ជនបរទេសដែលចាត់ទុកជាអន្តោប្រវេសន្តគឺ :

- ១- ជនបរទេសដែលមកដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយស្របច្បាប់ ដើម្បីស្នាក់នៅរយៈពេលយូរ ឬដើម្បីប្រកប វិជ្ជាជីវៈ ឬធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម សេវា ឬកសិកម្ម ។
- ២- ជនបរទេសដែលគ្មានរាប់ចូលក្នុងប្រភេទណាមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១១ .-

អាចទទួលអោយស្នាក់អាស្រ័យនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចំពោះជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តណាដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ហើយលើសពីនេះត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ :

- ១- បង្ហាញនូវសម្បទាមានផលប្រយោជន៍ដល់សេដ្ឋកិច្ច ឬសង្គមកិច្ច ឬវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស ឬវប្បធម៌ សំរាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ២- តំកល់ប្រាក់ធានាតាមចំនួនសមស្រប សំរាប់បង់ថ្លៃសោហ៊ុយធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅវិញ ឬ មាតុភូមិនិវត្តន៍ដោយថាហេតុនិងមានប្រាក់ធានាថាអាចរស់នៅបានដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ។ ចំនួនទឹកប្រាក់ខាងលើនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

៣- មានការសម្របសម្រួលបំពេញវិជ្ជាជីវៈខ្លួនបាន ដោយមានការយកកិច្ចព្រមព្រៀងនៃប្រទេសដែល
អន្តោប្រវេសន្តចេញមក និងមានកិច្ចសន្យាការងារជាលាយលក្សណ៍អក្សរ ។

៤- មានលិខិតផ្តោលទោសដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន ។

៥- ទោះបីជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត បានបំពេញកិច្ចខ័ណ្ឌដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើនេះ
ហើយក៏ដោយ ក៏ជនគ្រប់រូបទាំងនោះត្រូវបំពេញអោយបាននូវកិច្ចខ័ណ្ឌផ្នែកសន្តិសុខដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
តម្រូវអោយមាន ។

មាត្រា ១២ .-

ការទទួលស្គាល់ជនបរទេសណាម្នាក់ជាជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត ត្រូវសំរេចដោយប្រកាសរបស់
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៣ .-

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត ឬមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តដែលត្រូវបានទទួលអោយចូលក្នុងព្រះរាជា
ណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង្ហាញខ្លួននៅប៉ុស្តិ៍ត្រួតពិនិត្យអន្តោប្រវេសន្ត ទាំងពេលមកដល់ និងពេលចេញដំណើរទៅវិញ ។
គ្រប់គ្រួសារ ឬចំណុច ចេញចូលរបស់ជនបរទេសត្រូវកំណត់ និងគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៤ .-

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនក្នុងរយៈពេល ៤៨ ម៉ោង ក្រោយពេលមកដល់នៅ
ការិយាល័យជនបរទេសនៃស្នងការដ្ឋាននគរបាល ខេត្ត ក្រុង ដែលខ្លួនមានបំណងស្នាក់នៅដើម្បីធ្វើពាក្យសុំ ប័ណ្ណ
ស្នាក់នៅ ។ បង្គាន់ដៃសំគាល់នឹងត្រូវផ្តល់ភ្លាមជូនសាមីខ្លួនក្រោយពីបានទទួលពាក្យសុំនេះ ។

មាត្រា ១៥ .-

ក្នុងករណីដែលមានការផ្លាស់ប្តូរលំនៅដ្ឋាន ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តត្រូវសុំការបញ្ជាក់នៅលើ
ប័ណ្ណស្នាក់នៅរបស់ខ្លួន នៅការិយាល័យជនបរទេសនៃស្នងការដ្ឋាននគរបាល ខេត្ត ក្រុង ដែលខ្លួនមានលំនៅដ្ឋានមុន
ពេលខ្លួនចេញដំណើរ ។ ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តត្រូវបំពេញបែបបទដូចខាងលើនេះ ក្នុងរយៈពេល ៤៨ ម៉ោង
បន្ទាប់ពីបានទៅដល់លំនៅដ្ឋានថ្មី ។

មាត្រា ១៦ .-

ប័ណ្ណស្នាក់នៅនេះត្រូវបង្ហាញនៅពេលដែលមានការតែករោចពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ប័ណ្ណស្នាក់នៅនេះអាចដកចេញបានពីសាមីជនណាដែលមិនបានគោរពតាមបទបញ្ញត្តិ នៃ

ច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីជកហួតប័ណ្ណស្នាក់នៅ ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តត្រូវចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ។ ក៏ប៉ុន្តែតាមការលះលោភជាប់ស្នែង រយៈពេលនេះអាចកែប្រែបានដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ តាមសំណើរបស់ស្នងការដ្ឋាន នគរបាលខេត្ត ក្រុង ហើយរយៈពេលបន្តមិនត្រូវលើសពី ៣ ខែ ។

ការឈប់ទទួលស្គាល់ ជនបរទេសណាម្នាក់ជាជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត ត្រូវសំរេចដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋ មន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ១៧ .-

ជាគោលការណ៍ ជនបរទេសអាចធ្វើចរាចរបានដោយសេរីនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ក៏ប៉ុន្តែក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃអាចដាក់បញ្ញត្តិហាមឃាត់ចរាចរជនបរទេសនិងហាមឃាត់ជនបរ ទេសអន្តោប្រវេសន្ត ឬមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តទាំងអស់មិនអោយចូល ឬស្នាក់អាស្រ័យនៅក្នុងតំបន់ឬចាកចេញ ឆ្ងាយពីតំបន់ ឬកន្លែងណាមួយក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ១៨ .-

ម្ចាស់ ឬអ្នកកាន់កាប់លំនៅដ្ឋានគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេល ២៤ ម៉ោងដល់ស្ថាប័ន នគរបាលមានសមត្ថកិច្ចពីវត្តមាននៃជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត ឬមិនមែនអន្តោប្រវេសន្តដែលបានមកស្នាក់នៅ ។

មាត្រា ១៩ .-

ការទទួលជនបរទេសអោយធ្វើការត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ការងារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ក្រសួង មហាផ្ទៃមានសិទ្ធិត្រួតពិនិត្យប័ណ្ណការងាររបស់ជនបរទេសនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន គ្រឹះស្ថាននានា ដោយសហការជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន ។

មាត្រា ២០ .-

ស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងមហាផ្ទៃអំពីមរណភាពនិងការបាត់ខ្លួន របស់ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត ដែលស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់សមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២១ .-

ប័ណ្ណស្នាក់នៅចេញអោយលើកដំបូងមានសុពលភាពរហូតដល់ចប់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ។ ប័ណ្ណស្នាក់នៅ នេះអាចសុំបន្តការប្រើប្រាស់បានរាល់ពីរឆ្នាំម្តង ។ ពាក្យសុំប័ណ្ណស្នាក់នៅថ្មី ឬសុំបន្តរយៈពេលប្រើប្រាស់ត្រូវ ធ្វើនៅចំពោះមុខអាជ្ញាធរដូចបានកំណត់ត្រង់មាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ ។ ហួសកំណត់ខាងលើនេះ ម្ចាស់ប័ណ្ណ ស្នាក់នៅដែលមិនបានសុំប័ណ្ណស្នាក់នៅថ្មី ឬសុំបន្តរយៈពេលប្រើប្រាស់ត្រូវចាត់ទុកថាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមិនត្រឹម

ត្រូវតាមច្បាប់ ។ ក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួង នូវវិធានការអនុវត្តទាក់ទងនឹងការត្រប់
ត្រង់ ការធ្វើប័ណ្ណស្នាក់នៅ ការសុំនិងលក្ខខណ្ឌនានា ដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងវិស័យនេះ ។ ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តត្រូវ
បង់អាករសំរាប់ការចេញប័ណ្ណស្នាក់នៅដើម្បីទុតិយតា ឬឯកសារដែលមានតម្លៃស្មើគ្នា តាមការកំណត់របស់
អនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២២ .-

ស្នងការដ្ឋាននគរបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវទទួលខុសត្រូវត្រួតពិនិត្យជនបរទេសទាំងអស់ ដែលបានតាំង
ទីលំនៅ ឬ ទើបនឹងមកតាំងទីលំនៅក្នុងដែនដីក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៣ .-

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តណាដែលមានបំណងចាកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមួយរយៈពេល
ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតចេញ និងវិលមកវិញពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ ជាគោលការណ៍ រយៈពេលនៃការស្នាក់អាស្រ័យនៅ
បរទេសមិនត្រូវលើសពី បីខែឡើយ ។ ប៉ុន្តែរយៈពេលនេះអាចពន្យាបានរហូត ប្រាំមួយខែ ប្រសិនបើមានមូលហេតុ
សមហេតុសមផល ។ អាករលើការផ្តល់ការអនុញ្ញាតចេញ និងវិលមកវិញត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ២៤ .-

ក្នុងករណីត្រូវប្រាប់មកវិញលើសរយៈពេលអនុញ្ញាត សាមីខ្លួនត្រូវធ្វើពាក្យសុំទិដ្ឋាការចូលហើយចាត់
ទុកថា ជននោះជាជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តមកថ្មី ។

ជំពូកទី ៤

**ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត
ជាអ្នកវិនិយោគឯកជន**

មាត្រា ២៥ .-

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តជាអ្នកវិនិយោគឯកជន គឺជនបរទេសដែលចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ដើម្បីធ្វើវិនិយោគក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃច្បាប់វិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៦ .-

ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តជាអ្នកវិនិយោគឯកជន ចែកចេញជាពីរប្រភេទគឺ ៖
១- ជនបរទេសដែលចូលមកកម្ពុជាដើម្បីពិនិត្យលទ្ធភាពធ្វើវិនិយោគ

២- ជនបរទេសដែលបានទទួល “ លិខិតអនុញ្ញាតអោយវិនិយោគ ” ពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា រួចហើយ ។

មាត្រា ២៧

ជនបរទេសដែលចូលមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដើម្បីពិនិត្យលទ្ធភាពធ្វើវិនិយោគ ត្រូវបំពេញ លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៣ ស្តីពីជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្ត លើកលែងតែសុពលភាពសំរាប់ រយៈពេលស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន គឺសំរាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ។ ក្រោយរយៈពេលមួយឆ្នាំនៃការស្នាក់នៅ ក្នុងករណី ដែលមិនអាចមានលទ្ធភាពធ្វើវិនិយោគបានលើវិស័យណាមួយទេ ជនបរទេសនោះអាចជញ្ជាក់តម្កល់នានាវិញបាន ហើយមិនអាចបន្តអោយស្នាក់នៅ បានទៀតឡើយ ។

មាត្រា ២៨

ជនបរទេសដែលបានទទួល “ លិខិតអនុញ្ញាតអោយវិនិយោគ ” ពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា រួមទាំងគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួន នឹងបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាអចិន្ត្រៃយ៍ ឬតាម រយៈពេលដែលបានកំណត់ ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយវិនិយោគ និងមានសិទ្ធិសុំកាន់ឯកសារធ្វើដំណើររបស់ព្រះរាជា ណាចក្រកម្ពុជា ។

បែបបទនៃការអនុវត្តមាត្រា ២៨ នេះ នឹងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

**ជំពូកទី ៥
គោសបញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៩

ជនបរទេសរូបណាដែលគ្មានការអនុញ្ញាត ហើយចូលមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយលបចាក់ បន្តិ ឬ ដោយល្បិចផ្សេងទៀតដែលផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពី បីខែ ដល់ ប្រាំមួយខែ មុននឹងត្រូវបណ្តេញចេញ ។

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងជនល្មើស ចំពោះជនណាដែលផ្តល់ជំនួយ ឬជួយលាក់បាំងក្នុងការបញ្ជូនជន បរទេសដែលគ្មានការអនុញ្ញាតមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មន្ត្រី ឬ ភ្នាក់ងាររាជការមានសមត្ថកិច្ចរូបណា ដែលជាអ្នកសម្តែង ឬជួយសំរួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទ ល្មើសខាងលើ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពី ប្រាំមួយខែ ដល់ មួយឆ្នាំ ។

មន្ត្រី ឬភ្នាក់ងាររាជការមានសមត្ថកិច្ចបណ្តា ដែលមានការឆ្លើយប្រហែស ខ្លះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជា ត្រូវទទួលការផ្ដន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល ។

មធ្យោបាយសំភារៈប្រើសំរាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋដោយតុលាការ ។

មាត្រា ៣០ ..

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ៥០.០០០ រៀល ដល់ ១.០០០.០០០ រៀល ចំពោះជន បរទេសណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៤-១៥-១៦-១៧-២១ និង ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីពុំរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០១ រៀល ដល់ ២.០០០.០០០ រៀល។

មាត្រា ៣១ ..

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១០.០០០ រៀល ដល់ ៣០.០០០ រៀល ចំពោះជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្ត ល្មើសនឹងមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ៣០.០០១ រៀល ដល់ ៦០.០០០ រៀល ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ២០០.០០០ រៀល ដល់ ៥០០.០០០ រៀល ចំពោះជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ទុកពី មួយខែ ដល់បីខែ ។

មាត្រា ៣២ ..

ជនណាដែលធ្វើការកោស លុប សរសេរត្រួត ក្លែង ឬអោយគេខ្ចី ឬមួយក៏សរសេរ ឈ្មោះក្លែងក្លាយ នៅក្នុងប័ណ្ណស្នាក់នៅ ប័ណ្ណការងារ កិច្ចសន្យាការងារ ឬមួយក៏ប្រើប្រាស់ឯកសារទាំងនោះដែលមានឈ្មោះផ្សេងពី ឈ្មោះខ្លួន ឬធ្វើ បណ្តឹងក្លែងបន្លំសុំឯកសារដូចខាងលើ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ទុកពី ប្រាំឆ្នាំ ដល់ ដប់ប្រាំឆ្នាំ ។

អ្នកសម្រេចនីតិវិធីត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នា ។

មាត្រា ៣៣ ..

ការផ្ដន្ទាទោសពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ដែលមានចែងក្នុងបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះជាសមត្ថកិច្ចរបស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ៣៤ .- ក្រៅពីមូលទោសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវមានអនុទោសបន្ថែមស្របតាមការបណ្តេញចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៦

ការបណ្តេញចេញ

មាត្រា ៣៥ .- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវបណ្តេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រាល់ជនបរទេសអន្តោប្រវេសន្តណាដែលរំលោភលើបញ្ញត្តិច្បាប់អន្តោប្រវេសន្ត ។

មាត្រា ៣៦ .- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិបណ្តេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រាល់ជនបរទេសដែល ១-មានអាកប្បកិរិយានិងសកម្មភាពគ្រោះថ្នាក់ដល់សន្តិសុខជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ ២-ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចមានកស្មតាដាក់លាក់ថាជននោះជាអ្នកប្រឆាំងនឹងសន្តិសុខនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ ៣-មកធ្វើការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយគ្មានប័ណ្ណការងារ ។

មាត្រា ៣៧ .- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃត្រូវបណ្តេញចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រាល់ជនបរទេសណាដែលចូលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយខ្លួនឯង ។

មាត្រា ៣៨ .- សេចក្តីសម្រេចបណ្តេញចេញត្រូវអនុវត្តភ្លាម ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខារបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ សាមីខ្លួនមាន សិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការក្នុងរយៈពេល ២ ខែ ។

មាត្រា ៣៩ .- ការបណ្តេញចេញត្រូវអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៧ ថ្ងៃដំបូង ក្រោយពីសេចក្តីសម្រេចចេញ ជាផ្លូវការពីរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃ លើកលែងតែមានសាលក្រមផ្អាកការអនុវត្តពីតុលាការ ។

ជំពូកទី ៧

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤០ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤១ .-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ហត្ថលេខា

ស ខេង ឃ្មុំ ហុកក្រី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រី

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

ព្រះហស្តលេខា និង ហត្ថលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ ហ៊ុន សែន